

Αριθμ. Πρωτ. ΑΝΑΦΟΡΩΝ:

1873

Ημερομ. Κατάθεσης:

23/3/2022

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ

τ. Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων

Βουλευτής Ν. ΠΕΛΛΑΣ – ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΝΑΦΟΡΑ

Του Βουλευτή Πέλλας Γεωργίου Καρασμάνη

Προς την Υπουργό Παιδείας και Θρησκευμάτων

κα Κεραμέως Νίκη

ΚΑΤΑΘΕΤΩ

σαν αναφορά, το υπόμνημα και προτεινόμενη διάταξη των Νεοδιόριστων Εκπαιδευτικών, με τα οποία ζητούν να αναγνωριστεί η προϋπηρεσία τους σαν αναπληρωτές στο ΥΠΑΙΘ ως δημόσια υπηρεσία, ώστε να τους επιτραπούν οι υπηρεσιακές μεταβολές. Καθώς επίσης να τους επιτραπούν κατ' εξαίρεση οι αμοιβαίες μεταθέσεις, μεταθέσεις για λόγους υγείας και οι αποσπάσεις/μεταθέσεις με σύζυγο ένστολο ή μη (εργαζόμενο στο δημόσιο τομέα) και για οικογενειακούς λόγους (μονογονείς, πολύτεκνοι, τρίτεκνοι).

Παρακαλώ την αρμόδια κα Υπουργό να απαντήσει σύμφωνα με τον κανονισμό της Βουλής.

Αθήνα, 18-03-2022

Ο Αναφέρων Βουλευτής

Γεώργιος Καρασμάνης

Βουλευτής Πέλλας

Οι εκπαιδευτικοί από τη δημιουργία του ελληνικού κράτους λειτουργούν αθόρυβα στα θεμέλια του κοινωνικού ιστού, άοκνα και απερίσπαστα στηρίζουν κάθε μαθητή και μαθήτρια σε κάθε σπιθαμή της χώρας μας.

Από την εποχή που ξέσπασε η οικονομική κρίση στην Ελλάδα κληθήκαμε ως λειτουργοί της εκπαίδευσης να βάλουμε πλάτη για να διατηρηθεί ο κοινωνικός ιστός ενωμένος. Παρά τις αντίξοες συνθήκες που βιώναμε στα χρόνια της κρίσης, **με μηδενικούς διορισμούς και με άπειρες μετακινήσεις**, οργώσαμε ως αναπληρωτές την ελληνική επικράτεια **σε αντίθεση με τους συμβασιούχους του υπόλοιπου δημόσιου τομέα που μετακινούνται ελάχιστα από τον τόπο μόνιμης κατοικίας τους**.

Μετά από 12 χρόνια χωρίς διορισμούς, οι προκηρύξεις 1ΓΕ/19 και 2ΓΕ/19 ήταν η αυτονόητη εξέλιξη αυτής της προσφοράς ώστε να συνεχιστεί το εκπαιδευτικό μας έργο. Όμως ο διορισμός μας παρά την ηθική ικανοποίηση που μας προσέφερε, δημιούργησε και παθογένειες διότι αναγκαστήκαμε για άλλη μία φορά να μετακινηθούμε μακριά από τον τόπο συμφερόντων μας.

Υποχρεούμαστε να υπηρετήσουμε την οργανική θέση διορισμού χωρίς δυνατότητα μετακίνησης για ΑΠΟΛΥΤΩΣ ΚΑΝΕΝΑ λόγο για δύο έτη, σε αντίθεση με προηγούμενους συναδέλφους **που είχαν διοριστεί έως το 2019 και υπηρέτησαν 1 ή κανένα έτος στην οργανική θέση διορισμού**. Τούτο χωρίς να υπάρξει λόγος για μία τέτοια

αλλαγή τόσο εκπαιδευτικός ή υπαλληλικός. Αντίθετα συντρέχουν πάμπολλοι άλλοι λόγοι για τους οποίους και ΔΕΝ θα έπρεπε να υφίσταται το συγκεκριμένο ασφυκτικό πλαίσιο αλλά το αντίθετο θα έπρεπε να διευκολύνεται η δυνατότητα μετακινήσεων εντός των πλαισίων της εκπαιδευτικής κοινότητας.

Κοινωνικοί-οικονομικοί λόγοι

Οι νεοδιόριστοι εκπαιδευτικοί με βάση τις ως άνω προκηρύξεις δεν είναι νεοεισερχόμενοι στο σύστημα εκπαίδευσης και τις δομές του. Αντίθετα έχουν προηγηθεί αρκετά έτη (σε πολλές περιπτώσεις άνω των 10) που έχουν υπηρετήσει τη δημόσια εκπαίδευση μέσω του θεσμού των αναπληρωτών. Έτσι η ηλικία των νεοδιόριστων εκπαιδευτικών είναι τέτοια που μας βρίσκει με οικογένειες και παιδιά που χρειάζονται την ηθική και καθημερινή υποστήριξη μας. Το αποτέλεσμα της απομάκρυνσής μας από τις εστίες μας είναι να έχουν χωριστεί οι οικογένειες μας στα 2. Σε κάποιες περιπτώσεις πήραμε μαζί τα παιδιά μας χωρίζοντας τα από τον έτερο γονέα και αλλάζοντάς τα περιβάλλον και σχολείο. Άλλοι αποχωριστήκαμε τα παιδιά μας αφήνοντάς τα με τον έτερο σύζυγο και σε άλλες περιπτώσεις χωρίσαμε τα αδέρφια, αφήνοντας τα μεγαλύτερα σε ηλικία στον τόπο κατοικίας μας και επιλέγοντας τα μικρότερα να μας ακολουθήσουν όπου κι αν τοποθετηθήκαμε. **Επίσης στις περιπτώσεις των μονογονεϊκών οικογενειών, είτε επιλέχθηκε από τον νεοδιόριστο εκπαιδευτικό να μετακινηθεί μαζί με τα**

παιδιά και να επωμιστεί τις συνέπειες των μετακινήσεων, είτε να αφήσει τα παιδιά στους ηλικιωμένους γονείς για να μην διαρραγεί η συνέχεια και η συνέπεια της φοίτησης των παιδιών στο σχολείο με αποτέλεσμα να πληρώσουν και αυτά το τίμημα του διορισμού.

Ένα δεύτερο ζήτημα είναι η φροντίδα των ηλικιωμένων γονέων μας, μιας που η απομάκρυνση μας από κοντά τους δεν μας επιτρέπει να τους στηρίζουμε όπως είθισται. Αντιθέτως εμείς είμαστε αυτοί που ζητάμε τη βοήθειά τους συνεχώς, είτε σε μορφή οικονομικής στήριξης, είτε όσον αφορά τα παιδιά μας.

Συνεχίζοντας πολλοί νεοδιοριστοι εκπαιδευτικοί είναι σύζυγοι ενστόλων. Ο διορισμός χώρισε αναγκαστικά τις οικογένειες των ήδη μετακινούμενων υπηρετούντων στα στρατόπεδα της χώρας, τα οποία βρίσκονται στα νησιά. Αποτέλεσμα του παραπάνω είναι η παραμονή του ένστολου στα νησιά και η μετακίνηση του/της εκπαιδευτικού στην ενδοχώρα.

Όλη αυτή η ανακατανομή δημιουργήσε δυσβάσταχτα οικονομικά βάρη αφού αναγκαστήκαμε να συντηρούμε δύο σπίτια (ή 3 σπίτια, για οικογένειες εκπαιδευτικών που έχουν ένα μέλος φοιτητή ή φοιτήτρια) και να ταξιδεύουμε σε τακτά χρονικά διαστήματα για τη συνένωση της οικογένειας. Άλλοι συνάδελφοι αποφάσισαν να ταξιδεύουν καθημερινά, διασχίζοντας 3 και 4 νομούς ώστε να κατορθώνουν να γυρίζουν σπίτι τους το βράδυ, βάζοντας σε

κίνδυνο τη ζωή τους και ξοδεύοντας σε καύσιμα ολόκληρο τον μισθό τους. Συνυπολογίζοντας μάλιστα ότι στον μισθό του νεοδιόριστου περιλαμβάνονται επιπλέον κρατήσεις με αποτέλεσμα να κυμαίνεται μεταξύ 730-920 ευρώ, η κάλυψη των αναγκών μας και η στήριξη των οικογενειών μας είναι ανέφικτη και έχουμε οδηγηθεί σε οικονομική εξαθλίωση.

Παιδαγωγικοί λόγοι

Αναζητώντας τους «παιδαγωγικούς λόγους» που σύμφωνα κατά τη νομοθέτηση αναπτύχθηκαν ώστε να δικαιολογηθεί η υπηρετήση της οργανικής θέσης για δύο έτη στον ίδιο τόπο διακρίνουμε την ανάγκη της σταθερής παρουσίας των εκπαιδευτικών στην ίδια σχολική μονάδα. Αναλύοντας όμως τη νομοθεσία αντιλαμβανόμαστε ότι αυτοκαταργείται ο συγκεκριμένος λόγος, **αφού η υπηρετήση γίνεται μεν στον ίδιο νομό, ωστόσο σε διαφορετικό σχολείο, αφού το 2^ο έτος η πλειοψηφία των νεοδιόριστων θα μετακινηθεί σε νέα δομή.** Σε αυτό το σημείο, θα ήταν δόκιμο για το υπουργείο να τοποθετήσει τους νεοδιόριστους εκπαιδευτικούς σε σχολείο στο νομό συμφερόντων τους, όπου θα υπηρετήσουν για όλα τα υπολειπόμενα χρόνια ως τη συνταξιοδότηση.

Μία σημαντική παράμετρος στην απρόσκοπτη λειτουργία των σχολείων είναι η λήψη αδειών. Οι νεοδιόριστοι εκπαιδευτικοί αναγκάζονται να κάνουν χρήση όλων των αδειών που δικαιούνται προκειμένου να βρεθούν για μεγαλύτερο χρονικό διάστημα δίπλα στην οικογένειά τους. Το θέμα των

αδειών έχει τονιστεί ως ανασταλτικός παράγοντας για την εύρυθμη λειτουργία των σχολείων. Η μετακίνηση των εκπαιδευτικών στον τόπο κατοικίας τους είναι δεδομένο ότι θα μειώσει τον αριθμό των αδειών που λαμβάνονται κάθε χρόνο.

Επίσης η πλειοψηφία των νεοδιοριστών εκπαιδευτικών βιώνει το άγχος της καθημερινής απουσίας από την οικογένειά τους με αποτέλεσμα οι εξωγενείς παράγοντες, όπως το στρες, να υποβαθμίζουν το παρεχόμενο εκπαιδευτικό έργο και τον ρόλο τους.

Η δια βίου μάθηση των εκπαιδευτικών αποτελεί την αιχμή του δόρατος για την παροχή υψηλού επιπέδου εκπαίδευσης. Οι νεοδιοριστοί εκπαιδευτικοί αναγνωρίζοντας τη σημαντικότητα της παραπάνω παραδοχής έχουμε επενδύσει σε προπτυχιακές και μεταπτυχιακές σπουδές σε διάφορα πανεπιστήμια ανά την επικράτεια. Ο διορισμός μας ανάγκασε να διακόψουμε τη φοίτησή μας διότι δεν υπάρχει η δυνατότητα της δια ζώσης παρακολούθησης των μαθημάτων. Επακόλουθο του παραπάνω είναι να ανακόπτεται η ακαδημαϊκή και επαγγελματική μας εξέλιξη με κίνδυνο μάλιστα να χαθούν οι ακαδημαϊκές θέσεις στις οποίες φοιτούμε αφού θα εξαντληθεί η αναβολή φοίτησης σπουδών.

Αντικειμενικοί λόγοι

Η υπηρετήση της οργανικής θέσης των νεοδιοριστών εκπαιδευτικών για δύο και πλέον έτη είχε νόημα στην προ κρίσης εποχή, όπου υπήρχε συνεχόμενη ροή διορισμών. Ως

εκ τούτου τα οργανικά κενά ήταν κατανεμημένα με τέτοιο τρόπο που ήταν απαραίτητη η μέριμνα του υπουργείου παιδείας για την πλήρωση των κενών θέσεων στα νησιά και στις απομακρυσμένες περιοχές της χώρας μας. **Πλέον τα κενά στην εκπαίδευση είναι πολυάριθμα με αποτέλεσμα σε κάθε γεωγραφικό διαμέρισμα να προσλαμβάνονται αναπληρωτές από τον Σεπτέμβριο σε οργανικές θέσεις.** Τα παραπάνω αποδεικνύουν ότι υπάρχουν θέσεις πολλαπλάσιες αυτών που δόθηκαν για τις προκηρύξεις 1ΓΕ/19 και 2ΓΕ/19 στις περιοχές της επικράτειας ως οργανικά κενά. Οι συνταξιοδοτήσεις δε της φετινής χρονιάς θα πολλαπλασιάσουν τις κενές θέσεις και θα οξύνουν το πρόβλημα.

Σε ποσοτική έρευνα μεταξύ των εκπαιδευτικών, η οποία μπορεί να επαληθευτεί με τα σύγχρονα μέσα και στοιχεία που διαθέτει το υπουργείο παιδείας, εξήχθη το εξής συμπέρασμα: η πλειοψηφία των νεοδιοριστών εκπαιδευτικών δεν υπηρετεί στην περιοχή της πρώτης τους προτίμησης. Οι θέσεις που δόθηκαν για διορισμό οδήγησαν σε μια ανακατανομή πληθυσμού μεταξύ των περιφερειών της Ελλάδας. Εσφαλμένα λοιπόν έχει δημιουργηθεί η εντύπωση πως η πλειοψηφία των μεταθέσεων που θα ζητηθεί θα είναι προς τα μεγάλα αστικά κέντρα.

Η αναφορά του Γενικού Γραμματέα Πρωτοβάθμιας, Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης και Ειδικής Αγωγής σε νέους διορισμούς θέτει για άλλη μια φορά τους νεοδιοριστούς σε μειονεκτική θέση. Η υπηρετήση της οργανικής θέσης για 2

έτη αφαιρεί πρακτικά το δικαίωμα μετάθεσης στον τόπο συμφερόντων αφού οι οργανικές θέσεις θα καλυφθούν από νεότερους με μικρότερη μοριοδότηση. Η παραπάνω προοπτική οδηγεί σε καταστροφική κατάσταση του πίνακα.

Καλούμε το Υπουργείο Παιδείας να ασχοληθεί διεξοδικά με το θέμα της μείωσης της διετούς υπηρετήσεως της οργανικής θέσης από τα δύο έτη στο ένα έτος. Είναι ζωτικής σημασίας για την εκπαίδευση και την κοινωνική συνοχή η ύπαρξη καλής θέλησης από τα στελέχη του υπουργείου ώστε να αποκατασταθεί το πρόβλημα που έχει δημιουργηθεί. Το κοινωνικό πρόσωπο της κυβέρνησης πρέπει να προβληθεί και να μετουσιωθεί σε πράξη.

Νομικές προεκτάσεις

Σε προηγούμενο υπόμνημά μας είχαμε αναλύσει το νομικό αντίλογο απέναντι στο ασφυκτικό πλαίσιο της υποχρεωτικής διετίας και της απουσίας αναφοράς στις ειδικές κοινωνικές κατηγορίες εκπαιδευτικών. Συγκεκριμένα :

Το άρθρο 62 του ν. 4589/2019 (Α` 13) όπως τροποποιήθηκε από το άρθρο 42 του ν. 4722/2020 ορίζει: «5. α) Οι νεοδιοριζόμενοι τοποθετούνται προσωρινά σε κενή θέση σχολικής μονάδας της περιοχής διορισμού με απόφαση του οικείου Διευθυντή Εκπαίδευσης, που εκδίδεται ύστερα από πρόταση του οικείου Περιφερειακού Υπηρεσιακού Συμβουλίου Πρωτοβάθμιας ή Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης (Π.Υ.Σ.Π.Ε. ή Π.Υ.Σ.Δ.Ε.) ή του Περιφερειακού Υπηρεσιακού Συμβουλίου

Ειδικού Εκπαιδευτικού Προσωπικού (Π.Υ.Σ.Ε.Ε.Π.), κατά περίπτωση, σύμφωνα με τις παρ. 1 και 2 του άρθρου 3 του π.δ. 154/1996 (Α` 115). Η οριστική τοποθέτησή τους πραγματοποιείται κατά τη διαδικασία των μεταθέσεων, στο πλαίσιο της οποίας συγκρίνονται, κατά περίπτωση, με τους λοιπούς εκπαιδευτικούς, μέλη Ε.Ε.Π. ή Ε.Β.Π. του κλάδου τους. **Με την επιφύλαξη του τελευταίου εδαφίου, οι νεοδιοριζόμενοι υποχρεούνται να παραμείνουν στην περιοχή διορισμού τους για χρονικό διάστημα τουλάχιστον δύο (2) σχολικών ετών και οποιαδήποτε υπηρεσιακή μεταβολή που επιφέρει μεταβολή της τοποθέτησης αυτής, όπως απόσπαση ή μετάθεση, βάσει γενικής ή ειδικής διάταξης κατά το ως άνω χρονικό διάστημα, δεν επιτρέπεται.»**

Η υποχρέωση παραμονής επί διετία **στη «θέση τοποθέτησης»** ΠΟΥ ΔΕΝ ΑΝΑΦΕΡΕΤΑΙ ΣΤΟ ΝΟΜΟ ΚΑΘΩΣ Ο ΝΟΜΟΣ ΑΝΑΦΕΡΕΙ **«περιοχή διορισμού»** περιλαμβάνεται (εσφαλμένως και χωρίς νομοθετική εξουσιοδότηση) και στην υπ' αριθ. 93395/Ε1 προκήρυξη του Υπουργείου Παιδείας (ΦΕΚ 41/τ. ΑΣΕΠ/29.7.2021, ΑΔΑ: 6ΖΖ946ΜΤΛΗ-ΟΗΞ).

Δυνάμει της ανωτέρω διάταξης επομένως, προβλέπεται ανελαστικά και δίχως εξαιρέσεις **υποχρέωση** των νεοδιοριστών εκπαιδευτικών να παραμείνουν στην **περιοχή τοποθέτησης τους** για δύο έτη, με όλες τις υπηρεσιακές μεταβολές να μην επιτρέπονται **αδιακρίτως**.

Η ανελαστική και υπέρμετρα αυστηρή αυτή υποχρέωση παραμονής επί δύο έτη στην περιοχή πρώτης τοποθέτησης

παραγνωρίζει το γεγονός ότι στη συντριπτική τους πλειοψηφία οι νεοδιοριζόμενοι εκπαιδευτικοί έχουν υπηρετήσει επί σειρά ετών ως αναπληρωτές, με δεδομένες σοβαρές οικονομικές και προσωπικές συνέπειες λόγω της διαρκούς μετακίνησης στην Επικράτεια. Η εκ νέου άνευ εξαιρέσεων επιβολή της υποχρέωσης μετακίνησης και διεισδυτικής παραμονής σε περιοχή μακριά από την οικογενειακή εστία εκατοντάδων εκπαιδευτικών είναι αδικαιολόγητη και οικονομικά και προσωπικά δυσβάστακτη έως αφόρητη.

Είναι επίσης γεγονός ότι μεγάλο μέρος των σχολικών μονάδων ολόκληρης της ελληνικής επικράτειας **έχουν διαθέσιμα οργανικά κενά** για όλες τις ειδικότητες και τα κενά που δόθηκαν ήταν κατανομημένα σε μέρη μακριά από τον τόπο συμφερόντων των νεοδιοριστών, με αποτέλεσμα να είναι δυνατή η εκ νέου κατανομή τους σύμφωνα και με τις οικογενειακές και ατομικές ανάγκες των εκπαιδευτικών.

Η δε υποχρεωτικότητα αφορά στην παραμονή σε σχολείο **της περιοχής** πρώτου διορισμού και όχι στο σχολείο πρώτου διορισμού, με αποτέλεσμα από παιδαγωγικής απόψεως να ακυρώνεται και το -επίσης μη ασφαλές- επιχείρημα ότι, ο νεοδιοριστός εκπαιδευτικός θα μπορούσε να προγραμματίσει μακροπρόθεσμες παιδαγωγικές δράσεις ή να διαμορφώσει παιδαγωγική σχέση με τους μαθητές του, αφού είναι γνωστό τοις πάσι ότι με τις ενιαύσιες αλλαγές προσωπικού σε σχολεία, σπανίως κάποιος εκπαιδευτικός υπηρετεί στην επόμενη τάξη από αυτήν που υπηρέτησε την προηγούμενη σχολική χρονιά.

Κατά συνέπεια, η νομοθετική αυτή πρόβλεψη δεν συμβάλλει επ' ουδενί στην αναβάθμιση της εκπαίδευσης.

Το αίτημα για μείωση του χρόνου υποχρεωτικής παραμονής αποτελεί πάγιο αίτημα των εκπαιδευτικών εδώ και πολλά έτη και ως δίκαιο και εύλογο έχει οδηγήσει και παλαιότερα στη μείωση του ελάχιστου χρόνου παραμονής στην περιοχή πρώτης τοποθέτησης σε ένα έτος.

Συναφώς αναφέρουμε το άρθρο 4 του άρθρου 4 του Ν. 3848/2010 που αρχικά προέβλεπε ότι ο χρόνος πραγματικής υπηρεσίας στη σχολική μονάδα της πρώτης τοποθέτησης μετά το διορισμό δεν μπορεί να είναι μικρότερος των τριών ετών και δια του άρθρου 33 παρ 2 του Ν.4038/2012 ο χρόνος αυτός μειώθηκε στα δύο έτη.

Προ της μεταρρύθμισης αυτής, η παρ. 1 του άρθρου 8 του Π.Δ. 50/1996 (ΦΕΚ45/ Α/1996) η οποία ίσχυε επί σειρά ετών, προέβλεπε ότι «για τη μετάθεση εκπαιδευτικών που προβλέπεται από τις διατάξεις αυτού του Π.Δ. **απαιτείται υπηρεσία ενός έτους** στη κατεχόμενη οργανική θέση μέχρι 31 Αυγούστου του έτους κατά το οποίο πραγματοποιούνται οι μεταθέσεις».

Όμως και στη συνέχεια η πλήρωση των προϋποθέσεων για τη θεμελίωση του δικαιώματος για υποβολή αίτησης μετάθεσης γινόταν με την υπηρεσία ενός έτους στην οργανική θέση. Ο σκοπός της διοίκησης ερμηνεύοντας τις σχετικές διατάξεις και αποτυπώνοντας έκαστη φορά τη βούληση του νομοθέτη απέναντι στον διοικούμενο ήταν η άρση των ανισοτήτων και των κοινωνικών αδυναμιών που

μπορούσε να δημιουργήσει πιθανός πολυετής υποχρεωτικός «εγκλωβισμός» και να λειτουργήσει προς όφελος των εκπαιδευτικών. **Ενδεικτικά :**

Για το 2010 προβλέφθηκε ότι : «Σύμφωνα με τις διατάξεις του Π.Δ. άρθρο 8 του Π.Δ. 50/96 (παρ. 1 και 2) όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 7 (παρ. 1) του Π.Δ. 100/97 ορίζεται σχετικά με τη θεμελίωση δικαιώματος μετάθεσης ότι «(...) απαιτείται **υπηρεσία ενός έτους στην κατεχόμενη οργανική θέση** μέχρι 31 Αυγούστου του έτους κατά το οποίο πραγματοποιούνται οι μεταθέσεις» ...

«Οι εκπαιδευτικοί αυτοί θα έχουν δικαίωμα υποβολής αίτησης μετάθεσης μέσα στην τρέχουσα σχολική χρονιά με την προϋπόθεση όμως ότι θα έχουν υπηρετήσει πραγματικά μέχρι 31-8-2011 την οργανική τους θέση στο σχολείο στο οποίο έχουν μετατεθεί ή έχουν τοποθετηθεί, άλλως δικαίωμα υποβολής αίτησης μετάθεσης θα έχουν οποιοδήποτε υπηρετήσουν για ένα (1) έτος την οργανική τους θέση».

Αντίστοιχα για το 2011 το σχετικό πλαίσιο όριζε ότι : «Σύμφωνα με τις διατάξεις του Π.Δ. άρθρο 8 του ΠΔ 50/96 (παρ. 1 και 2) όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 7 (παρ. 1) του Π.Δ. 100/97 ορίζεται σχετικά με τη θεμελίωση δικαιώματος μετάθεσης ότι «(...) απαιτείται **υπηρεσία ενός έτους στην κατεχόμενη οργανική θέση** μέχρι 31 Αυγούστου του έτους κατά το οποίο πραγματοποιούνται οι μεταθέσεις.»...

«Οι εκπαιδευτικοί αυτοί θα έχουν δικαίωμα υποβολής αίτησης μετάθεσης μέσα στην τρέχουσα σχολική χρονιά με την προϋπόθεση όμως ότι θα έχουν υπηρετήσει πραγματικά μέχρι 31-8-2011 την οργανική τους θέση στο σχολείο στο οποίο έχουν

μετατεθεί ή έχουν τοποθετηθεί, άλλως δικαίωμα υποβολής αίτησης μετάθεσης θα έχουν οποιεδήποτε υπηρετήσουν για ένα (1) έτος την οργανική τους θέση».

Συναφώς για το 2013 και μετά τη σχετική μεταρρύθμιση του 2012 με το ν. 4038/12 και τις διατάξεις που εισήχθησαν : «Μετά την ψήφιση του άρθρου 39 παρ. 2 του νομοσχεδίου «Οργάνωση και Λειτουργία Ιδρύματος Νεολαίας και Δια Βίου Μάθησης και Εθνικού Οργανισμού Πιστοποίησης Προσόντων και Επαγγελματικού Προσανατολισμού και άλλες διατάξεις» ως προς τη θεμελίωση δικαιώματος μετάθεσης ισχύουν οι διατάξεις του άρθρου 8 του Π.Δ. 50/96 (παρ. 1 και 2) όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 7 (παρ. 1) του Π.Δ. 100/97, όπου ορίζεται ότι «(...) απαιτείται υπηρεσία ενός έτους στην κατεχόμενη οργανική θέση μέχρι 31 Αυγούστου του έτους κατά το οποίο πραγματοποιούνται οι μεταθέσεις.» ...

Δικαίωμα υποβολής αίτησης μετάθεσης έχουν οι εκπαιδευτικοί που:

- διορίστηκαν κατά το σχολικό έτος 2012-2013 ή
- μετατέθηκαν από περιοχή σε περιοχή ή
- από σχολείο σε σχολείο της ίδιας περιοχής μετάθεσης (βελτιώσεις) ή τοποθετήθηκαν οριστικά εντός των ΠΥΣΔΕ ενώ ήταν στη διάθεση του ΠΥΣΔΕ και δεν είχαν υπηρετήσει με δική τους ευθύνη την οφειλόμενη οργανική τους θέση με την προϋπόθεση ότι θα έχουν υπηρετήσει πραγματικά μέχρι 31-8-2013 την οργανική τους θέση στο σχολείο στο οποίο έχουν μετατεθεί ή έχουν τοποθετηθεί, άλλως δικαίωμα υποβολής

αίτησης μετάθεσης θα έχουν οποτεδήποτε υπηρετήσουν για ένα (1) έτος την οργανική τους θέση.»

Η συγκεκριμένη προϋπόθεση για τη θεμελίωση του δικαιώματος σε μετάθεση διατηρήθηκε και για το 2015 καθώς : «Στο άρθρο 39 παρ. 2β του Ν.4115/2013 (ΦΕΚ Α' 24) ορίζεται ότι «Η παρ. 4 του άρθρου 4, το δεύτερο και τρίτο εδάφιο της παρ. 12 του άρθρου 9 και οι παράγραφοι 1 και 2 του άρθρου 30 του ν. 3848/2010, όπως τροποποιήθηκαν με τις περιπτώσεις α □ και β □ της παρ. 2 του άρθρου 33 του ν. 4038/2012 (Α □ 140), καταργούνται. Για τις γενικές προϋποθέσεις των μεταθέσεων των εκπαιδευτικών της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης ισχύει το άρθρο 8 του π.δ. 50/1996 (Α □ 45), όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 7 του π.δ. 100/1997 (Α □ 94)»

Έτσι σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 8 του ΠΔ 50/96 (παρ. 1 και 2) όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 7 (παρ. 1 και 2) του Π.Δ. 100/97 για τη θεμελίωση δικαιώματος μετάθεσης : «1. (...) απαιτείται υπηρεσία ενός έτους στην κατεχόμενη οργανική θέση μέχρι 31 Αυγούστου του έτους κατά το οποίο πραγματοποιούνται οι μεταθέσεις.»

Είναι επομένως προφανές ότι η μείωση του χρόνου υπηρετήσεως για τη θεμελίωση του δικαιώματος σε μετάθεση αυτή στο ένα έτος επομένως **δεν είναι κάτι καινοφανές** και θα αποτελέσει **μια μορφή αναγνώρισης της ιδιαιτερότητας της υπηρεσιακής διαδρομής των εκπαιδευτικών** (όσα αναφέραμε για τις διαρκείς τους μετακινήσεις ως αναπληρωτές) και της προσφοράς τους στην εκπαίδευση με προσωπικές θυσίες, ενώ θα τελεί σε πλήρη συμμόρφωση με

την ανάγκη συμμόρφωσης με τη συνταγματικά κατοχυρωμένη αρχή της ισότητας, με σεβασμό στο συνταγματικά κατοχυρωμένο δικαίωμα στην οικογένεια.

Ειδικότερα, η ως άνω ρύθμιση περί υποχρεωτικής παραμονής δύο ετών **εισάγει δυσμενή διάκριση κατά των νεοδιόριστων εκπαιδευτικών έναντι όλων των άλλων δημοσίων υπαλλήλων**, κατά τη διάρκεια της δοκιμαστικής υπηρεσίας των οποίων επιτρέπονται ορισμένες υπηρεσιακές μεταβολές (όπως η αμοιβαία μετάθεση ή μετακινήσεις ή αποσπάσεις λόγω συνυπηρέτησης με ένστολο ή μη σύζυγο ή σε παραμεθόριο που προβλέπονται τόσο στον Δημοσιοϋπαλληλικό Κώδικα όσο και σε ειδικούς νόμους.)

Η δίχως εξαιρέσεις απαγόρευση κάθε υπηρεσιακής μεταβολής μόνο για την κατηγορία των νεοδιόριστων εκπαιδευτικών από όλους τους δημοσίους υπαλλήλους αποτελεί ευθεία και άμεση παραβίαση της Συνταγματικής αρχής της ισότητας όλων των Ελλήνων έναντι του Νόμου (άρθρο 4, παράγραφος 1).

Η αρχή της ισότητας καθιερώνεται στο άρθρο 4 § 1 Σ το οποίο ορίζει ότι, «Οι Έλληνες είναι ίσοι ενώπιον του νόμου». Η ισότητα αυτή γίνεται κατανοητή τόσο ως ισότητα εντός του νόμου και ως ισότητα έναντι του νόμου, υπό την έννοια ότι ο νομοθέτης δεσμεύεται, όταν ρυθμίζει ουσιωδώς όμοια πράγματα, σχέσεις ή καταστάσεις, που αφορούν περισσότερες κατηγορίες προσώπων, να μην εισάγει αδικαιολόγητες εξαιρέσεις και διακρίσεις, εκτός αν αυτές επιβάλλονται από

λόγους γενικότερου κοινωνικού ή δημοσίου συμφέροντος, την ύπαρξη των οποίων ελέγχουν τα δικαστήρια.

Η ισότητα εντός του νόμου δεσμεύει τον νομοθέτη, ο οποίος κατά την θέσπιση νομοθετικών ρυθμίσεων πρέπει να θεσπίζει κανόνες οι οποίοι δεν παραβιάζουν την αρχή της ισότητας, ενώ η ισότητα έναντι του νόμου δεσμεύει την διοίκηση και τα δικαστήρια τα οποία υποχρεούνται να εφαρμόζουν τον νόμο προστατεύοντας την ισότητα ανάμεσα στους πολίτες.

Συνεπώς, δεν επιτρέπεται από το Σύνταγμα η διαφορετική μεταχείριση ουσιαδώς ομοίων καταστάσεων, ακόμη και εάν αυτή προβλέπεται από πράξεις του Νομοθέτη ή της κανονιστικώς δρώσας Διοίκησης, διότι στην περίπτωση αυτή η δράση των εν λόγω οργάνων αντίκειται στο Σύνταγμα (ΣτΕ 2860/93 ΤοΣ 20.441, ΑΠ 423/92 ΕΛΔ 35.1021, ΑΠ(ΟΛ) 7/93 ΕΔΚΑ 36.164, ΑΠ(ΟΛ) 1/91 ΔΕΝ 47.87, ΑΠ(ΟΛ) 913/80 ΤοΣ 7.708), πλην αν η διαφορετική μεταχείριση δεν είναι αυθαίρετη, αλλά επιβάλλεται από λόγους δημοσίου συμφέροντος (ΣτΕ 1661/1980, ΑΠ(ΟΛ) 1336/85, ΑΠ 43/87, ΑΠ 5/82). Η συνδρομή των λόγων δημοσίου συμφέροντος που δικαιολογούν τη διαφορετική μεταχείριση υπόκειται στον έλεγχο των Δικαστηρίων, τα οποία, κατά πάγια νομολογία, κρίνοντας αντισυνταγματική την εξαίρεση και εφόσον πρόκειται για παροχή προβλεπόμενη από το νόμο που καθιέρωσε την εξαίρεση, επιδικάζουν την παροχή και σε αυτούς οι οποίοι αυθαίρέτως εξαιρέθηκαν από την καταβολή της (ΑΠ 550/2001, ΑΠ 1542/2001 ΕΕργΔ

2002.363, ΑΠ 779/1999, ΟΛΑΠ 15/1999 ΝοΒ 2000.456, ΟΛΑΠ 12/1997 ΝοΒ 1998.40, ΑΠ 456/1999 ΕΛΔνη 1999.1726, ΑΠ 462/1999 ΕΛΔνη 40.1727, ΣτΕ 466/1999, ΑΠ 1806/1986 ΕΔΚΑ 1987.731).

Εν προκειμένω ουδείς λόγος δημοσίου συμφέροντος συντρέχει που να δικαιολογεί τη δυσμενή αυτή μεταχείριση, καθώς η παραμονή του εκπαιδευτικού στην περιοχή που τοποθετήθηκε δεν εξυπηρετεί με κανένα τρόπο τη δημόσια δωρεάν παιδεία ή άλλο δημόσιο σκοπό, εξού και στη διάταξη δεν περιέχεται καμία δικαιολογητική βάση για την ανάγκη θέσπισης του ως άνω ανελαστικού περιορισμού.

Αντίθετα, η δυσμενής αυτή διάκριση και δη χωρίς λήψη υπόψιν της προηγούμενης διαρκούς μετακίνησης των ιδίων υπαλλήλων που στήριζαν επί σειρά ετών το εκπαιδευτικό σύστημα ως αναπληρωτές, οδηγεί στην οικονομική και προσωπική τους εξαθλίωση, καθώς τους αναγκάζει να διαμένουν μακριά από τον τόπο συμφερόντων τους, συντηρώντας δύο ή ακόμα και τρία σπίτια (οι έχοντες παιδιά που σπουδάζουν) και μάλιστα εν τω μέσω μίας οικονομικής κρίσης που μαστίζει το σύνολο των Ελλήνων πολιτών και ενώ οι μισθοί βαίνουν μειούμενοι.

Η ανωτέρω διάκριση αποτελεί και σοβαρή παραβίαση της κρατικής υποχρέωσης προστασίας της οικογένειας, καθώς οδηγεί στο χωρισμό οικογενειών, συζύγων, γονέων και τέκνων υποχρεωτικά και για τουλάχιστον δύο χρόνια και οδηγεί στην οικογενειακή αποξένωση.

Το δικαίωμα προστασίας της οικογένειας

κατοχυρώνεται από διεθνείς συμβάσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων και από το ευρωπαϊκό κοινοτικό δίκαιο (άρθρο 23 του Διεθνούς Συμφώνου για τα ατομικά και πολιτικά δικαιώματα που κυρώθηκε με το νόμο 2462/1997: «1. Η οικογένεια είναι φυσικό και θεμελιώδες στοιχείο της κοινωνίας, τα μέλη της απολαμβάνουν την προστασία της κοινωνίας και του Κράτους», άρθρο 10. του Διεθνούς Συμφώνου για τα οικονομικά, κοινωνικά και μορφωτικά δικαιώματα: «Τα συμβαλλόμενα με το Σύμφωνο αυτό Κράτη αναγνωρίζουν ότι: 1. Η μεγαλύτερη κατά το δυνατό προστασία και βοήθεια πρέπει να παρασχεθεί στην οικογένεια, η οποία αποτελεί το φυσικό και βασικό στοιχείο της κοινωνίας», άρθρο 33 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, «1. Εξασφαλίζεται η νομική, οικονομική και κοινωνική προστασία της οικογένειας», άρθρο 16 του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού ΧΑΡΤΗ: «Για πραγματοποίηση των απαραίτητων συνθηκών διαβίωσης που απαιτούνται για την πλήρη ανάπτυξη της οικογένειας που είναι βασικό κύτταρο της κοινωνίας, τα Συμβαλλόμενα Μέρη αναλαμβάνουν την υποχρέωση να προωθούν την οικονομική, νομική και κοινωνική προστασία της οικογενειακής ζωής»).

Από τις διατάξεις αυτές και από το άρθρο 21 παρ. 1 του Συντάγματος («Η οικογένεια, ως θεμέλιο της συντήρησης και προαγωγής του Έθνους, καθώς και ο γάμος, η μητρότητα και η παιδική ηλικία τελούν υπό την προστασία του Κράτους.») συνάγεται ότι αποτελεί επιτακτική ανάγκη η περιφρούρηση και προστασία του δικαιώματος στην οικογένεια σε όλες του

τις εκδηλώσεις και περιορισμού του αποκλειστικά και μόνον όταν υφίσταται κίνδυνος για τη δημόσια υγεία, αναπότρεπτος με άλλα μέσα.

Τέλος, σύμφωνα με τις διατάξεις του ευρωπαϊκού δικαίου (οδηγία 96/34/ΕΚ του συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της 3ης Ιουνίου 1996 κ.α) θεσπίζεται υποχρέωση του Κράτους για τη διευκόλυνση του συνδυασμού των επαγγελματικών και οικογενειακών ευθυνών των εργαζόμενων γονέων.

Επειδή συνεπεία των ανωτέρω η ως άνω διάταξη παρίσταται αντισυνταγματική και πόρρω απέχει από την ελάχιστη αναγνώριση της πολύχρονης προσφοράς των νεοδιοριστών εκπαιδευτικών στο εκπαιδευτικό σύστημα ως αναπληρωτών, αλλά αντίθετα είναι τιμωρητική και αναίτια ανελαστική.

Επειδή ουδείς λόγος δημοσίου συμφέροντος αιτιολογεί την ελάχιστη διετή παραμονή στην περιοχή πρώτης τοποθέτησης. Κατά κρατούσα γνώμη, αλλωστε, δεν είναι θεμιτή η αφηρημένη στάθμιση των ατομικών δικαιωμάτων ανεξάρτητα και πέρα από την νομική αλληλουχία τους. Η στάθμιση των συγκρουόμενων δικαιωμάτων επιλύεται κατά περίπτωση (in concreto) και όχι αφηρημένα (in abstracto), με αναφορά σε κατηγορίες υπαλλήλων και γενική επίκληση του δημοσίου συμφέροντος, χωρίς καν να γίνεται μνεία για την ανάγκη κατά περίπτωση στάθμισης των αναγκών κάθε σχολείου από το οποίο επιθυμεί να απομακρυνθεί ή να μετακινηθεί ο εκπαιδευτικός και των ατομικών και οικογενειακών του αναγκών.

Το αγαθό της δημόσιας παιδείας δεν μπορεί να γίνει γενικώς και αορίστως δεκτό ότι διακυβεύεται ή τίθεται σε κίνδυνο από τις αποσπάσεις ή μεταθέσεις των εκπαιδευτικών, μιας και αυτές δεν συνεπάγονται αλλαγές σε κλάδο ή σε άλλη κατηγορία. Από την ίδια την διατύπωση του Νόμου και δεδομένης **της πανελλήνιας έκτασης του προβλήματος της κάλυψης εκπαιδευτικών κενών**, προκύπτει ότι είναι δυνατή (και είναι και αυτό που συμβαίνει στην πράξη) η τοποθέτηση τους σε σχολεία της περιοχής συμφερόντων ή οικογενειακής τους διαβίωσης. Κατά συνέπεια, εφόσον οι ελλείψεις σε εκπαιδευτικό προσωπικό είναι γενικές για όλα τα σχολεία και ουδόλως αφαιρείται δια της μείωσης του υποχρεωτικού χρόνου παραμονής διδακτικό δυναμικό και ουδόλως πλήττεται το δικαίωμα στην παιδεία, μιας και το δικαίωμα στην παιδεία των μαθητών μιας περιοχής (τόπος φορέα προέλευσης) δεν είναι υπέρτερο του ίδιου δικαιώματος των κατοίκων της περιοχής του φορέα υποδοχής, δεν εξυπηρετείται δια της διάταξης αυτής το δημόσιο συμφέρον.

Επειδή σε κάθε περίπτωση η επίλυση του ζητήματος, πρέπει να λαμβάνει χώρα κατ' εφαρμογή της συνταγματικά κατοχυρωμένης αρχής της αναλογικότητας, κατά την οποία πρέπει να υπάρχει εύλογη σχέση μεταξύ του νόμιμου σκοπού που επιδιώκει ένας περιορισμός δικαιώματος και της έντασης, έκτασης και διάρκειας του περιορισμού. Η απαγόρευση υπηρεσιακών μεταβολών νεοδιοριστών εκπαιδευτικών με την (ενδεχόμενη) επίκληση της ανάγκης προστασίας του κοινωνικού δικαιώματος στην παιδεία, αποτελεί περιορισμό του δικαιώματος του άρθρου 21 παρ.1 του Συντάγματος

δυσανάλογο σε σχέση με τους λόγους που τον επιβάλλουν κατά παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας, και συνιστά περιορισμό ακατάλληλο για την επίτευξη του αποτελέσματος-καθώς το πρόβλημα κάλυψης των εκπαιδευτικών κενών μπορεί να επιλυθεί με λιγότερο επαχθή μέτρα.

Επειδή η ενιαύσια υποχρέωση παραμονής στην οργανική θέση αναφέρεται στην πολύ πρόσφατη εγκύκλιο του Υπουργείου (Αρ.Πρωτ.144221/Ε2/11-11-2021/ΥΠΑΙΘ) για τις περισσότερες κατηγορίες εκπαιδευτικών πλην των νεοδιόριστων και παρίσταται και εξ αυτού του λόγου επιβεβλημένη η νομοθετική τροποποίηση και ο περιορισμός της υποχρεωτικής παραμονής από δύο έτη σε ένα.

Επειδή η υποχρέωση της διεισδυτικής παραμονής των νεοδιόριστων εκπαιδευτικών στην περιοχή της πρώτης τοποθέτησής τους κανένα απολύτως όφελος δεν αποδίδει στη Δημόσια Εκπαίδευση και εν γένει στο Δημόσιο, ενώ έχει ήδη προκαλέσει δυσβάσταχτες δυσκολίες και πληθώρα προβλημάτων για τους ίδιους τους εκπαιδευτικούς, προκαλώντας αλυσιδωτά κοινωνικά προβλήματα.

Επειδή η μεταρρύθμιση της διάταξης ουδόλως επιβαρύνει το Δημόσιο εν γένει ή τον Κρατικό Προϋπολογισμό ενώ, αντιθέτως, η εφαρμογή της πλήττει βάνανυα τον οικογενειακό προγραμματισμό, τον προϋπολογισμό αλλά και την οικογενειακή συνοχή των άμεσα θιγόμενων νεοδιόριστων εκπαιδευτικών.

Επειδή το αίτημά μας είναι εύλογο και δικαιολογικά ορθό.

ΑΙΤΟΥΜΑΣΤΕ

Την τροποποίηση της διάταξης του άρθρου 62 του ν. 4589/2019 (Α` 13) όπως τροποποιήθηκε από το άρθρο 42 του ν. 4722/2020.

Επ' αυτού προτείνουμε σχετική διάταξη / τροπολογία ως ακολούθως : «

Αιτιολογική Έκθεση

Η προτεινόμενη τροποποίηση στο άρθρο 62 του ν. 4589/2019 (Α` 13) όπως αυτό ισχύει σήμερα, αποτελεί δικαίωση στον αγώνα εκατοντάδων αναπληρωτών εκπαιδευτικών που στηρίζουν με όλες τους τις δυνάμεις το εκπαιδευτικό σύστημα και υπαγορεύεται από την αρχή της ισότητας και την εξ αυτής εκπορευόμενη αρχή της ίσης μεταχείρισης αλλά και από την αρχή της χρηστής διοίκησης, της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης των διοικουμένων και της καλής πίστης.

Η εν λόγω διάταξη προβλέπει ανελαστικά και δίχως εξαιρέσεις **υποχρέωση των νεοδιοριστών εκπαιδευτικών να παραμείνουν στην περιοχή τοποθέτησης τους για δύο έτη, χωρίς να αναγνωρίζεται προηγούμενη δημόσια υπηρεσία**, με όλες τις υπηρεσιακές μεταβολές να μην επιτρέπονται αδιακρίτως, **κατά παράβαση της αρχής της ισότητας, καθώς η ρύθμιση αυτή εισάγει σοβαρή**

διάκριση έναντι άλλων κατηγοριών δημοσίων υπαλλήλων και παραγνωρίζει το γεγονός ότι στη συντριπτική τους πλειοψηφία οι νεοδιοριζόμενοι εκπαιδευτικοί έχουν υπηρετήσει επί σειρά ετών ως αναπληρωτές, με δεδομένες σοβαρές οικονομικές και προσωπικές συνέπειες λόγω της διαρκούς μετακίνησης στην Επικράτεια.

Η επιβολή της υποχρέωσης μετακίνησης και δίχως εξαιρέσεις διεισδύει παραμονής σε περιοχή μακριά από την οικογενειακή εστία εκατοντάδων εκπαιδευτικών που ήδη έχουν μετακινηθεί επί σειρά ετών σε όλη τη χώρα, είναι αδικαιολόγητη οικονομικά και προσωπικά δυσβάσταχτη έως αφόρητη και αγνοεί το γεγονός ότι μεγάλο μέρος των σχολικών μονάδων πανελληνίως έχουν διαθέσιμα οργανικά κενά για όλες τις ειδικότητες, **με τη νομοθετική αυτή πρόβλεψη να μη συμβάλλει επ' ουδενί στην αναβάθμιση της εκπαίδευσης.**

Επειδή η δίχως εξαιρέσεις απαγόρευση κάθε υπηρεσιακής μεταβολής μόνο για την κατηγορία των νεοδιοριστών εκπαιδευτικών από όλους τους δημοσίους υπαλλήλους **αποτελεί ευθεία και άμεση παραβίαση της Συνταγματικής αρχής της ισότητας όλων των Ελλήνων έναντι του Νόμου** (άρθρο 4, παράγραφος 1).

Επειδή **ουδείς λόγος δημοσίου συμφέροντος δικαιολογεί τη δυσμενή αυτή μεταχείριση**, καθώς οι ελλείψεις σε εκπαιδευτικό προσωπικό είναι γενικές για όλα τα σχολεία και ουδόλως αφαιρείται δια της μείωσης του υποχρεωτικού χρόνου παραμονής διδακτικό δυναμικό και

ουδόλως πλήττεται το δικαίωμα στην παιδεία, εξού και στη διάταξη δεν περιέχεται καμία δικαιολογητική βάση για την ανάγκη θέσπισης του ως άνω ανελαστικού περιορισμού.

Επειδή η ανωτέρω διάκριση αποτελεί και σοβαρή παραβίαση της κρατικής υποχρέωσης **προστασίας της οικογένειας**, καθώς οδηγεί στο χωρισμό οικογενειών, συζύγων, γονέων και τέκνων υποχρεωτικά και για τουλάχιστον δύο χρόνια και οδηγεί στην οικογενειακή αποξένωση.

Επειδή δεν είναι δικαιοπολιτικά ανεκτή η αντί αναγνώρισης, οικονομική και προσωπική «εξόντωση» υπαλλήλων που επί σειρά ετών στηρίζουν με μεγάλο προσωπικό κόστος το εκπαιδευτικό σύστημα πανελληνίως

Επειδή συνεπεία των ανωτέρω η ως άνω διάταξη παρίσταται αντισυνταγματική και πόρρω απέχει από την ελάχιστη αναγνώριση της πολύχρονης προσφοράς των νεοδιοριστών εκπαιδευτικών στο εκπαιδευτικό σύστημα ως αναπληρωτών, αλλά αντίθετα είναι τιμωρητική και αναίτια ανελαστική, προτείνεται η ακόλουθη τροποποίησή της.

Προτεινόμενη Διάταξη

Όπως γνωρίζετε, το άρθρο 62 του ν. 4589/2019 (Α` 13) όπως τροποποιήθηκε από το άρθρο 42 του ν. 4722/2020 ορίζει :

«5. α) Οι νεοδιοριζόμενοι τοποθετούνται προσωρινά σε κενή θέση σχολικής μονάδας της περιοχής διορισμού με απόφαση του

οικείου Διευθυντή Εκπαίδευσης, που εκδίδεται ύστερα από πρόταση του οικείου Περιφερειακού Υπηρεσιακού Συμβουλίου Πρωτοβάθμιας ή Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης (Π.Υ.Σ.Π.Ε. ή Π.Υ.Σ.Δ.Ε.) ή του Περιφερειακού Υπηρεσιακού Συμβουλίου Ειδικού Εκπαιδευτικού Προσωπικού (Π.Υ.Σ.Ε.Ε.Π.), κατά περίπτωση, σύμφωνα με τις παρ. 1 και 2 του άρθρου 3 του π.δ. 154/1996 (Α` 115). Η οριστική τοποθέτησή τους πραγματοποιείται κατά τη διαδικασία των μεταθέσεων, στο πλαίσιο της οποίας συγκρίνονται, κατά περίπτωση, με τους λοιπούς εκπαιδευτικούς, μέλη Ε.Ε.Π. ή Ε.Β.Π. του κλάδου τους.

Με την επιφύλαξη του τελευταίου εδαφίου, οι νεοδιοριζόμενοι υποχρεούνται να παραμείνουν στην περιοχή διορισμού τους για χρονικό διάστημα τουλάχιστον δύο (2) σχολικών ετών, **χρονικό διάστημα για τη συμπλήρωση του οποίου αναγνωρίζεται η δημόσια υπηρεσία που έχει διανυθεί με υπηρετήση ως αναπληρωτών εκπαιδευτικών και αναγνωρίζεται μισθολογικά και βαθμολογικά ως δημόσια κατά την κείμενη Νομοθεσία. Οποιαδήποτε υπηρεσιακή μεταβολή που επιφέρει μεταβολή της τοποθέτησης αυτής, όπως απόσπαση ή μετάθεση, βάσει γενικής ή ειδικής διάταξης κατά το ως άνω χρονικό διάστημα, δεν επιτρέπεται, **εξαιρουμένων των περιπτώσεων αμοιβαίων μεταθέσεων, μεταθέσεων για λόγους υγείας, λόγω συνυπηρετήσης με σύζυγο ένστολο ή μη (εργαζόμενο στο δημόσιο τομέα) απόσπασης/μετάθεσης σε παραμεθόριο και αποσπάσεων/μεταθέσεων για οικογενειακούς λόγους (μονογονείς, πολύτεκνοι, τρίτεκνοι)**»**